

การพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษาในโรงเรียน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบึงกาฬ

Development of Competency Indicators of Physical Education Teachers in
Schools under the Secondary Educational Service
Area Office Bueng Kan

สพล สุภรณ์^{1*}, วาโร เฟ่งสวัสดิ์² และ นวพร วรณทอง³

Sapol Suporn^{1*}, Waro Phengsawat² and Nawaphorn Wannathong³

^{1,2,3}สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

^{1,2,3}Educational Administration and Development Faculty of Education, Sakon Nakhon Rajabhat University

*Corresponding author's email address: sapol.su67@snru.ac.th

วันที่รับบทความ (Received)

18 พฤษภาคม 2569

วันที่แก้ไขบทความ (Revised)

6 กันยายน 2569

วันที่ตอบรับบทความ (Accepted)

29 กันยายน 2569

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบึงกาฬ 2) ตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลโครงสร้างตัวบ่งชี้กับข้อมูลเชิงประจักษ์ และ 3) พัฒนาคู่มือการใช้ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษา ดำเนินการวิจัย 3 ระยะ ได้แก่ การสังเคราะห์เอกสารและงานวิจัย 10 แหล่ง และประเมินความเหมาะสมโดยผู้ทรงคุณวุฒิ 5 คน การตรวจสอบโมเดลกับกลุ่มตัวอย่าง 155 คน ประกอบด้วย ผู้บริหารโรงเรียน 65 คน หัวหน้าวิชาการ 25 คน และครูพลศึกษา 65 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น และการพัฒนาคู่มือพร้อมประเมินโดยผู้ทรงคุณวุฒิ 5 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยแบบสังเคราะห์เอกสาร แบบประเมินความเหมาะสม และแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ มีค่าดัชนีความสอดคล้อง 0.60–1.00 ค่าอำนาจจำแนก ระหว่าง 0.28–0.72 และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.94 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน และการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน ผลการวิจัยพบว่า (1) ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษาประกอบด้วย 6 ตัวบ่งชี้ และมีความเหมาะสมโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.96$, S.D. = 0.17) 2) โมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ($\chi^2 = 10.490$, df = 8, p = 0.232, RMR = 0.002, RMSEA = 0.045, GFI = 0.979, AGFI = 0.946) โดยค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานอยู่ระหว่าง 0.391–0.827 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ 3) คู่มือการใช้ตัวบ่งชี้มีความเหมาะสมโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.91$, S.D. = 0.24)

คำสำคัญ: การพัฒนาตัวบ่งชี้, สมรรถนะครูพลศึกษา, ครูพลศึกษา

ABSTRACT

The purposes of the research were (1) to develop competency indicators for physical education teachers in schools under the Bueng Kan Secondary Educational Service Area Office, (2) to examine the consistency of the structural model of the competency indicators with empirical data, and (3) to develop a manual for applying the competency indicators for physical education teachers. The study was conducted in three phases. The first phase involved synthesizing 10 documentary and research sources and evaluating the appropriateness of the indicators by five experts. The second phase involved validating the model using data obtained from 155 participants, comprising 65 school administrators, 25 heads of academic affairs, and 65 physical education teachers, selected through stratified random sampling. The third phase involved developing the manual and evaluating its appropriateness by five experts. The research instruments consisted of a document synthesis form, an appropriateness assessment form, and a five-point rating-scale questionnaire. The questionnaire yielded index of item-objective congruence values ranging from 0.60 to 1.00, discrimination indices ranging from 0.28 to 0.72, and a reliability coefficient of 0.94. The data were analyzed using frequency, percentage, mean, standard deviation, Pearson's product-moment correlation coefficient, and confirmatory factor analysis. The findings revealed that: The findings revealed that; (1) the competency of physical education teachers comprised six indicators, with the overall appropriateness rated at the highest level ($M = 4.96$, $SD = 0.17$); (2) the structural model was consistent with the empirical data ($\chi^2 = 10.490$, $df = 8$, $p = 0.232$, $RMR = 0.002$, $RMSEA = 0.045$, $GFI = 0.979$, $AGFI = 0.946$), with standardized factor loadings ranging from 0.391 to 0.827 and statistically significant at the .01 level; and (3) the manual for applying the competency indicators was rated at the highest level of overall appropriateness ($M = 4.91$, $SD = 0.24$).

Keywords: Development of Competency Indicators, Physical Education Teacher Competencies, Physical Education Teachers

บทนำ

การเปลี่ยนแปลงของสังคมเทคโนโลยีและวิถีชีวิตของผู้เรียนทำให้การจัดการเรียนรู้พลศึกษาต้องมุ่งเน้นพัฒนาทั้งความรู้ ทักษะการเคลื่อนไหว สมรรถภาพทางกาย คุณธรรม และทักษะทางสังคม ครูพลศึกษาจึงต้องสามารถออกแบบการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ใช้การวัดและประเมินผล

อย่างเหมาะสม สื่อสารกับผู้เรียนและผู้เกี่ยวข้อง ตลอดจนพัฒนาตนเองและใช้การวิจัยเพื่อแก้ปัญหาการจัดการเรียนรู้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2565; กรมพลศึกษา, 2566)

แนวคิดการพัฒนาสมรรถนะครูพลศึกษามุ่งกำหนดความรู้ ทักษะ คุณลักษณะ และพฤติกรรมที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงาน แล้วนำมาใช้เป็นกรอบประเมิน วางแผนพัฒนา และติดตามผลอย่างเป็นระบบ งานวิจัยของ อีสรี สะอิตี (2561); บุญยธรรมณ์ หมั่นละม้าย และคณะ (2563); ทะเนศ วงศ์นาม (2565); ฐิธิ ธรรมวัฒน์ และ นนทนันต์ เผ่าภูริ (2567) สะท้อนองค์ประกอบสำคัญร่วมกัน ได้แก่ ความรู้และการจัดการเรียนรู้ ทักษะทางกีฬา การพัฒนาผู้เรียน การสื่อสารและมนุษยสัมพันธ์ การพัฒนาตนเอง คุณธรรม และการวิจัย

อย่างไรก็ตามโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบึงกาฬยังไม่มีชุดตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษาที่พัฒนาจากบริบทของพื้นที่ และผ่านการตรวจสอบเชิงประจักษ์การขาดตัวบ่งชี้ที่ชัดเจนทำให้การประเมินการนิเทศ และการวางแผนพัฒนาครูอาจใช้เกณฑ์ที่แตกต่างกัน ไม่สามารถระบุจุดแข็งหรือประเด็นที่ควรพัฒนาได้ตรงกัน และอาจส่งผลให้การจัดการเรียนรู้พลศึกษาขาดความต่อเนื่องทั้งด้านเนื้อหา ทักษะ ความปลอดภัย การพัฒนาผู้เรียนรายบุคคล และการติดตามผล

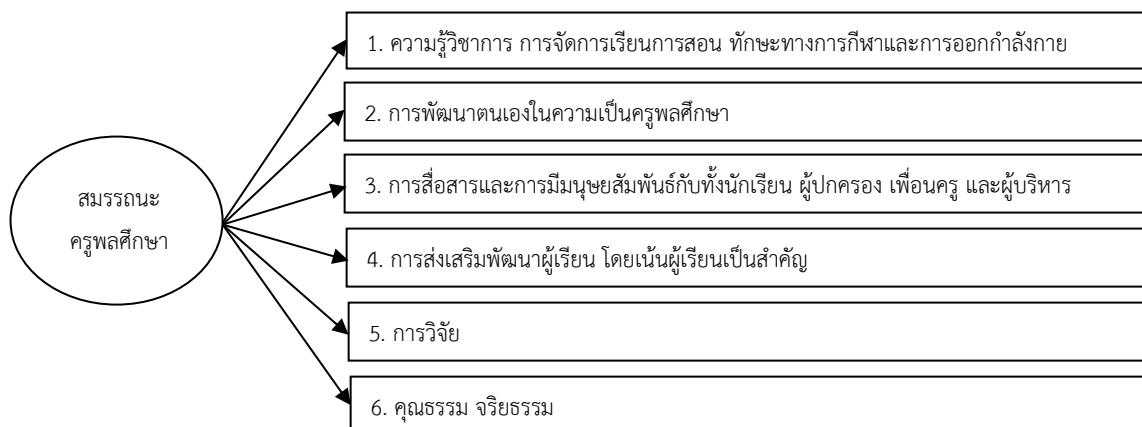
ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงสนใจพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบึงกาฬ ตรวจสอบโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์ และจัดทำคู่มือการใช้ เพื่อให้สถานศึกษาและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามีกรอบประเมินและพัฒนาครูพลศึกษาที่เป็นระบบ สอดคล้องกับบริบทและนำไปใช้ยกระดับคุณภาพการจัดการเรียนรู้ได้

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษา
2. เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลโครงสร้างตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบึงกาฬกับข้อมูลเชิงประจักษ์
3. เพื่อพัฒนาคู่มือการใช้ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบึงกาฬ

กรอบแนวคิดการวิจัย

ผู้วิจัยสังเคราะห์แนวคิดและงานวิจัยเกี่ยวกับสมรรถนะครูพลศึกษา 10 แหล่ง โดยใช้ความถี่ร้อยละ 50 ขึ้นไปเป็นเกณฑ์คัดเลือกองค์ประกอบอาศัยแนวคิดของ อีสรี สะอิตี (2561); บุญยธรรมณ์ หมั่นละม้าย และคณะ (2563); ทะเนศ วงศ์นาม (2565); ฐิธิ ธรรมวัฒน์ และ นนทนันต์ เผ่าภูริ (2567) ร่วมกับเอกสารที่เกี่ยวข้อง ผลการสังเคราะห์ได้ 6 องค์ประกอบที่เป็นแหล่งกำเนิดของตัวแปรแฝง “สมรรถนะครูพลศึกษา” ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเพื่อการสำรวจ (Exploratory Study) โดยมีวิธีดำเนินการวิจัย 3 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 การพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษา

ขั้นที่ 1 สังเคราะห์แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัย 10 แหล่งด้วยแบบสังเคราะห์เอกสาร วิเคราะห์ความถี่และร้อยละ และคัดเลือกองค์ประกอบที่มีความถี่ตั้งแต่ร้อยละ 50 ขึ้นไป

ขั้นที่ 2 ประเมินความเหมาะสมของตัวบ่งชี้ด้วยแบบประเมินมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ โดยผู้ทรงคุณวุฒิ 5 คนที่เลือกแบบเจาะจง ประกอบด้วยอาจารย์ระดับอุดมศึกษาวุฒิปริญญาเอกด้านพลศึกษาและมีประสบการณ์สอนไม่น้อยกว่า 5 ปี 1 คน ผู้บริหารโรงเรียนวุฒิไม่ต่ำกว่าปริญญาโทด้านการบริหารการศึกษา วิชยฐานะไม่ต่ำกว่าชำนาญการพิเศษและมีประสบการณ์บริหารไม่น้อยกว่า 5 ปี 2 คน และครูพลศึกษาวุฒิไม่ต่ำกว่าปริญญาโท วิชยฐานะไม่ต่ำกว่าชำนาญการพิเศษและมีประสบการณ์สอนไม่น้อยกว่า 5 ปี 2 คน วิเคราะห์ด้วยค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ระยะที่ 2 การตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์

ขั้นที่ 1 สร้างแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับจากนิยามเชิงปฏิบัติการ ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาโดยผู้เชี่ยวชาญ 5 คน ได้ค่า IOC 0.60–1.00 ทดลองใช้กับกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ได้ค่าอำนาจจำแนก 0.28–0.72 และค่าความเชื่อมั่น 0.944

ขั้นที่ 2 เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง 155 คน ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน 65 คน หัวหน้าวิชาการ 25 คน และครูพลศึกษา 65 คน โดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น

ขั้นที่ 3 วิเคราะห์ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน KMO และ Bartlett's test

ขั้นที่ 4 ตรวจสอบโมเดลด้วยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน โดยพิจารณา χ^2 , χ^2/df , p-value, RMR, RMSEA, GFI และ AGFI

ระยะที่ 3 การพัฒนาคู่มือการใช้ตัวบ่งชี้

ขั้นที่ 1 ศึกษาเอกสารและแนวทางการจัดทำคู่มือ

ขั้นที่ 2 ยกร่างคู่มือซึ่งประกอบด้วยคำชี้แจง วัตถุประสงค์ ประโยชน์ ความเป็นมาและแนวคิด รายละเอียดตัวบ่งชี้ เกณฑ์การตัดสิน และแบบประเมิน

ขั้นที่ 3 ตรวจสอบและปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษา

ขั้นที่ 4 ประเมินความเหมาะสมด้วยแบบประเมินมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับโดยผู้ทรงคุณวุฒิ 5 คน ซึ่งมีคุณสมบัติในสาขาการบริหารการศึกษาหรือพลศึกษาและมีประสบการณ์ไม่น้อยกว่า 5 ปี วิเคราะห์ด้วยค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยสรุปตามลำดับต่อไปนี้

1. ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษามี 6 ตัวบ่งชี้ โดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.96$, S.D. = 0.17) ดังตารางที่ 1
2. โมเดลโครงสร้างมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ และตัวบ่งชี้ทั้ง 6 มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานเป็นบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังตารางที่ 2 และภาพที่ 2
3. คู่มือการใช้ตัวบ่งชี้มีความเหมาะสมโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.91$, S.D. = 0.24) โดยรายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 5 รายการมีค่าเฉลี่ย 5.00 และรายการตัวบ่งชี้และการพิจารณาสมรรถนะครูพลศึกษามีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 4.60

ตารางที่ 1 ผลการประเมินความเหมาะสมของตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษา

ตัวบ่งชี้	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
- ความรู้วิชาการ การจัดการเรียนการสอน ทักษะทางการกีฬาและการออกกำลังกาย	5.00	0.00	มากที่สุด
- การพัฒนาตนเองในความเป็นครูพลศึกษา	5.00	0.00	มากที่สุด
- การสื่อสารและการมีมนุษยสัมพันธ์กับนักเรียน ผู้ปกครอง เพื่อนครู และผู้บริหาร	5.00	0.00	มากที่สุด
- การส่งเสริมพัฒนาผู้เรียนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	5.00	0.00	มากที่สุด
- การวิจัย	4.80	0.44	มากที่สุด

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ตัวบ่งชี้	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
- คุณธรรม จริยธรรม	5.00	0.00	มากที่สุด
- รวม	4.96	0.17	มากที่สุด

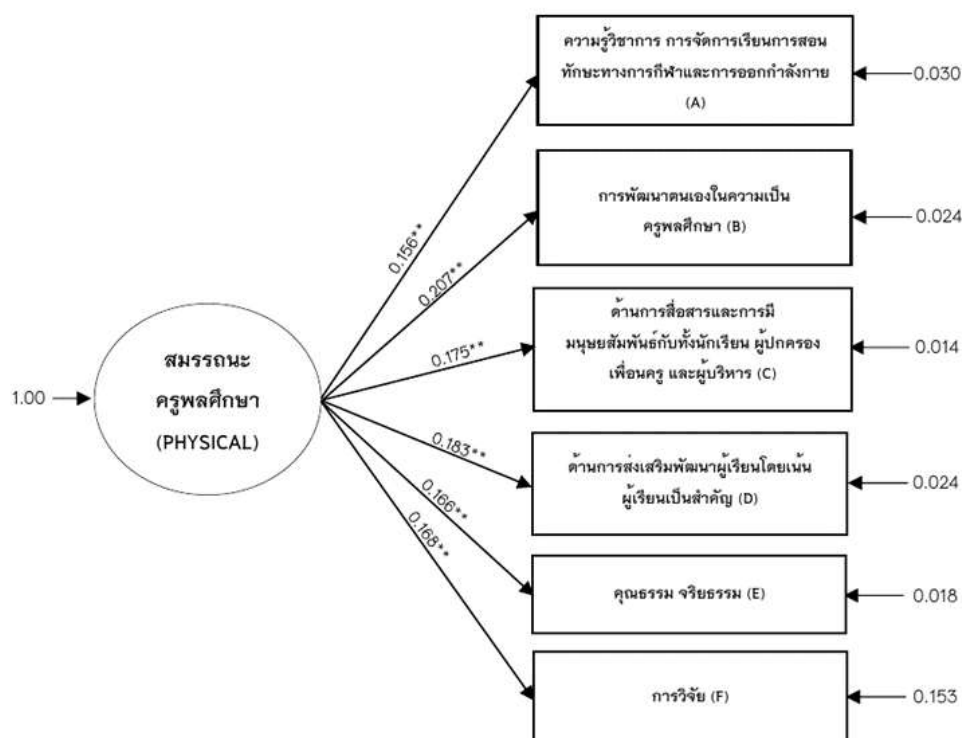
จากตารางที่ 1 ตัวบ่งชี้ทุกตัวมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยการวิจัยมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 4.80$, S.D. = 0.44)

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์หาค่าประจักษ์เชิงยืนยันของโมเดลการวัดสมรรถนะครูพลศึกษา

ตัวบ่งชี้	b(SE)	β	t	R ²
- ความรู้วิชาการ การจัดการเรียนการสอน ทักษะทางการกีฬาและการออกกำลังกาย	0.156	0.655	–	0.429
- การพัฒนาตนเองในความเป็นครูพลศึกษา	0.207(0.025)	0.800	8.223**	0.640
- การสื่อสารและการมีมนุษยสัมพันธ์กับนักเรียน ผู้ปกครอง เพื่อนครู และผู้บริหาร	0.175(0.021)	0.827	8.407**	0.685
- การส่งเสริมพัฒนาผู้เรียนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	0.183(0.023)	0.763	7.868**	0.581
- การวิจัย	0.166(0.038)	0.391	4.422**	0.153
- คุณธรรม จริยธรรม	0.168(0.021)	0.785	8.060**	0.617

หมายเหตุ: ** p < .01; $\chi^2 = 10.490$, df = 8, p = 0.232, $\chi^2/df = 1.311$, RMR = 0.002, RMSEA = 0.045, GFI = 0.979, AGFI = 0.946

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน สามารถสร้างโมเดลโครงสร้างตัวบ่งชี้
สมรรถนะครูพลศึกษาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบึงกาฬ
ได้ดังภาพประกอบ 4

Chi-Square = 10.490, df = 8, p-value = 0.232, RMSEA = 0.045

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ภาพที่ 2 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของโมเดลโครงสร้างตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษา

อภิปรายผลการวิจัย

ผู้วิจัยขออภิปรายผลการวิจัยเรื่องการพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบึงกาฬ ดังต่อไปนี้

1. การพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษา ผลการวิจัยได้ตัวบ่งชี้ 6 ด้าน และทุกด้านมีความเหมาะสมระดับมากที่สุด สะท้อนว่าสมรรถนะครูพลศึกษาเป็นการบูรณาการความรู้และทักษะการสอน การพัฒนาผู้เรียน การสื่อสาร การพัฒนาตนเอง คุณธรรม และการวิจัย ผลนี้สอดคล้องกับ อิศรี สะอิตี (2561) ซึ่งศึกษาเรื่องการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะของครูพลศึกษาในศตวรรษที่ 21 และพบองค์ประกอบด้านความรู้ การจัดการเรียนรู้ การพัฒนาผู้เรียน การสื่อสารและการพัฒนาตนเอง รวมทั้งสอดคล้องกับ บุญยวรรณ หมีนละม้าย และคณะ (2563) ซึ่งศึกษาเรื่องการพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะของครูพลศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ และพบองค์ประกอบที่ครอบคลุมความรู้ ทักษะ คุณธรรม ความเป็นครู และความสัมพันธ์ทางสังคม นอกจากนี้ ทะเนศ วงศ์นาม (2565) ศึกษารูปแบบการพัฒนา

สมรรถนะทางวิชาการด้วยการเรียนรู้แบบนำตนเองของ ครูพลศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดพิษณุโลก และพบ 6 องค์ประกอบที่ใกล้เคียงกัน จึงสนับสนุนความตรงเชิงเนื้อหาของตัวบ่งชี้ที่พัฒนาขึ้น

2. การตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลโครงสร้างกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ตามเกณฑ์ที่กำหนด และตัวบ่งชี้ทุกด้านมีค่าน้ำหนักองค์ประกอบเป็นบวก อย่างมีนัยสำคัญ โดยการสื่อสารและมนุษยสัมพันธ์มีน้ำหนักสูงสุด ($\beta = 0.827$) แสดงว่าการจัดการเรียนรู้ พลศึกษาต้องอาศัยปฏิสัมพันธ์กับผู้เรียน ผู้ปกครอง เพื่อนครู และผู้บริหารอย่างต่อเนื่อง ขณะที่การวิจัย มีน้ำหนักต่ำสุดแต่ยังมีนัยสำคัญ ($\beta = 0.391$) จึงยังเป็นสมรรถนะจำเป็นสำหรับใช้ข้อมูลแก้ปัญหาและพัฒนาการสอน ผลดังกล่าวสอดคล้องกับ ฐรี ฌรงควนิช และ นนทนต์ เผ่าภูรี (2567) ซึ่งศึกษาสมรรถนะ ครูพลศึกษาในศตวรรษที่ 21 และให้ความสำคัญกับสมรรถนะที่เชื่อมโยงการจัดการเรียนรู้ การพัฒนาวิชาชีพ และการทำงานร่วมกับผู้เกี่ยวข้อง

3. การพัฒนาคู่มือการใช้ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูพลศึกษา ผลการประเมินคู่มือโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เนื่องจากคู่มือพัฒนาจากผลการสังเคราะห์และโมเดลที่ผ่านการตรวจสอบ พร้อมกำหนดคำชี้แจง วัตถุประสงค์ เกณฑ์ และแบบประเมินอย่างเป็นระบบ สอดคล้องกับ บัลลังก์ มะเจี้ยว (2565) ซึ่งศึกษาเรื่อง การพัฒนาตัวบ่งชี้การสื่อสารที่มีประสิทธิผลของผู้บริหารสถานศึกษามัธยมศึกษา และเสนอว่าคู่มือ ควรประกอบด้วยวัตถุประสงค์ รายละเอียดตัวบ่งชี้ และเกณฑ์ประเมิน ตลอดจนสอดคล้องกับ นิภาวรรณ เดชบุญ (2564) ซึ่งศึกษาเรื่องการพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะการนิเทศของศึกษานิเทศก์ และให้ความสำคัญกับองค์ประกอบ เนื้อหาสาระ ร่องรอยการประเมิน และแนวทางนำผลไปใช้

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาควรใช้ตัวบ่งชี้ทั้ง 6 ด้านเป็นกรอบกลางในการนิเทศ ติดตาม และจัดทำแผนพัฒนาสมรรถนะครูพลศึกษา โดยประเมินตามคู่มือและใช้ผลรายด้านกำหนดกิจกรรมพัฒนา ที่ตรงกับความต้องการ

1.2 สถานศึกษาควรส่งเสริมสมรรถนะด้านการสื่อสารและมนุษยสัมพันธ์อย่างต่อเนื่อง เนื่องจาก มีน้ำหนักองค์ประกอบสูงสุด และควรเร่งพัฒนาด้านการวิจัยในชั้นเรียนซึ่งมีน้ำหนักต่ำสุด เพื่อให้ครูใช้ข้อมูล ปรับปรุงการจัดการเรียนรู้

1.3 ครูพลศึกษาควรประเมินตนเองตามตัวบ่งชี้เป็นระยะ จัดทำแผนพัฒนารายบุคคล และเก็บร่องรอยหลักฐานเพื่อเปรียบเทียบพัฒนาการของตนเอง

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรพัฒนาและทดลองใช้โปรแกรมหรือหลักสูตรฝึกอบรมที่มุ่งเสริมสมรรถนะด้านการสื่อสาร และมนุษยสัมพันธ์ และประเมินผล ก่อน-หลัง การพัฒนา

2.2 ควรตรวจสอบความไม่แปรเปลี่ยนของโมเดลกับกลุ่มครูพลศึกษาในพื้นที่หรือบริบทโรงเรียนที่แตกต่างกัน และพัฒนาเกณฑ์ปกติสำหรับใช้แปลผลการประเมินรายบุคคล

เอกสารอ้างอิง

- กรมพลศึกษา. (2566). แผนปฏิบัติการระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2566 – 2570) ของกรมพลศึกษา. กรมพลศึกษา.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2565). แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560–2579 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2565–2579). กระทรวงศึกษาธิการ.
- ทะเนศ วงศ์นาม. (2565). รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะทางวิชาการด้วยการเรียนรู้แบบนำตนเองของครูพลศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดพิษณุโลก. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโท]. มหาวิทยาลัยนเรศวร. <https://so03.tci-thaijo.org/index.php/jmbr/article/view/267493>
- นิภาวรรณ เดชบุญ. (2564). การพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะการนิเทศของศึกษานิเทศก์ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. [วิทยานิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร. https://gsmis.snru.ac.th/e-thesis/thesis_detail?r=58632233101
- บัลลังก์ มะเจียว. (2565). การพัฒนาตัวบ่งชี้การสื่อสารที่มีประสิทธิผลของผู้บริหารสถานศึกษามัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. [วิทยานิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร. https://gsmis.snru.ac.th/e-thesis/thesis_detail?r=59632233101
- บุญยพรรณ หมั่นละม้าย, ชัยลิขิต สร้อยเพชรเกษม และ ณัฏชา มหปัญญานันท์ (2563). การพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะของครูพลศึกษาในสามจังหวัดชายแดนใต้. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ, 20(1), 66-89.
- บุรี ณรงค์วนิช และ นนทนันต์ เผ่าบุรี. (2567) การศึกษาสมรรถนะครูพลศึกษาในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่มัธยมศึกษาในนครสวรรค์. วารสาร มจร.อุบลปริทรรศน์, 9(2), 1967-1980.
- อัสรี สะอิดี. (2561). การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะของครูพลศึกษาในศตวรรษที่ 21 โดยประยุกต์ใช้การอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ร่วมกับการสอนแบบเสริมศักยภาพ. [วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต]. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. <https://digital.car.chula.ac.th/chulaetd/3576/>